

Stelian Juganu

AUTOBIOGRAFIA

Vise împlinite

Presă Universitară Clujeană

Stelian Juganu

Autobiografia

Vise împlinite

Stelian Juganu

Autobiografia

Vise împlinite

Presa Universitară Clujeană

2017

ISBN 978-606-37-0260-0

© 2017 Autorul volumului. Toate drepturile rezervate. Reproducerea integrală sau parțială a textului, prin orice mijloace, fără acordul autorului, este interzisă și se pedepsește conform legii.

www.stelianjuganu.ro

Universitatea Babeș-Bolyai
Presă Universitară Clujeană
Director: Codruța Săcelean
Str. Hasdeu nr. 51
400371 Cluj-Napoca, România
Tel./fax: (+40)-264-597.401
E-mail: editura@editura.ubbcluj.ro
<http://www.editura.ubbcluj.ro/>

Cuprins

Mulțumiri.....	7
Prefață	15
Capitolul I. Copilăria.....	21
Capitolul II. Încercând să schimb lumea	59
Capitolul III. Vise împlinite.....	97
Capitolul IV. La final, privind înapoi fără regrete	131
Capitolul V. Oameni speciali	141
Postfață.....	151

Prefață

Dincolo de Vise Împlinite...

Acum, când scriu aceste rânduri, sunt la acea fază a existenței mele în care am reușit să înțeleg mai bine cât de mult înseamnă, de fapt, privilegiul de a fi putut să întâlnesc pe Calea Vieții oameni aparte care excelează în Arta de a Dăruia, în modul cel mai altruist posibil. Aparent, nu este nimic spectaculos în aceasta, mai ales că trăim într-o lume în care, adesea, superficialitatea, minciuna, câștigul egoist și indiferența fac o carieră strălucită în tot mai multe suflete, iar cei care îndrăznesc să li se opună fie sunt luați în derâdere, fie marginalizați în sfera criticii și a ignorării totale.

Dar există speranță, mereu există speranță... sau cel puțin, eu unul, așa aleg să cred cu precădere în clipa de față când mă aflu încă sub cupola unui feeling puternic de optimism. Îl datorez, în proporție covârșitoare, lecturii unui volum pe care, recunosc, l-am

lăsat cu greu din mână. Să-i spun prietenului meu Stelian Juganu doar... Mulțumesc pentru tot!... cu siguranță este prea puțin, mai ales că, prin decizia sa de a scoate la lumina tiparului gânduri profunde despre Vise Împlinite, el a reușit să ne ofere mult, foarte mult din prinosul său lăuntric.

În atare situație, consider faptul că cel mai înțelept lucru pe care l-aș putea face acum nu este acela de a prezenta doar câteva impresii vis-à-vis de o carte, cât mai ales să spun cam ce anume am învățat din experiențele sale și, mai presus de toate, ce aș putea eu, la rândul meu, să dau mai departe tuturor celor pe care îi invit, cu drag, să lectureze volumul de față.

Mi-ar place să încep, spunând aceea că viața lui Stelian Juganu este, fără dar și poate, un miracol din care răzbate tot timpul aceeași certitudine frumoasă de care și noi avem mereu mare nevoie: bunul Dumnezeu, care dăruiește viață în timp și în veșnicie, este zilnic alături de noi, încă înainte să ne naștem și, oricât de multe piedici ni s-ar ivi în cale, vom vedea cu siguranță câte un nou și minunat Răsărit. Întrădevăr, este unic să faci aceasta, având pe cineva drag alături de tine, acel cineva care știe să te țină în brațe, să te mângâie, oferindu-ți căldura și tandrețea sa irezistibilă.

Cei mai mulți dintre noi chiar avem parte de așa ceva zilnic, alții însă, din păcate, nu... Și atunci nu poți să nu te întrebi de fapt cum trăiesc acești oameni, ce îi motivează să continue, ce au ei până la urmă? Au speranță, au un drum ce pare a fi o căutare neobosită, dar, mai presus de toate, au dorința arzătoare de a iubi și de a fi iubiți. *Oare cât de mult este indicat ca omul să se atașeze de o persoană? Există, oare, limite?* – se întreabă Stelian Juganu în paginile cărții sale. Îi admir sinceritatea și franchețea pe care alții nu au curaj să le arate în public, în fața mulțimii, deși, nu de puține ori, chiar și ei au cam tot aceleași frământări.

Așadar este bine să te atașezi de o altă persoană? Chiar trebuie să ții cont de limite? Citindu-i povestea vieții, îndrăznesc să cred că oameni ca el care știu oferi mult, deși atunci când a trebuit și a fost mai mare nevoie, au primit mult mai puțin decât ar fi meritat, cu toate că au avut mereu respect pentru persoana și libertatea altora, asemenea oameni deci nu trebuie să se gândească la limite.

L-am urmat, cu atenție, pe autor în călătoria vieții sale, iar rândurile prin care și-a invitat cititorii să se apropie de sufletul său m-au făcut să realizez și aceea că, între multe alte lucruri frumoase care i

s-au întâmplat pe parcursul existenței, cele mai de referință nu sunt acelea care se văd, ci tocmai cele pe care le simți, mai ales atunci când vrei să pătrunzi mai bine cine este, de fapt, Omul care vorbește cu atâta elan lăuntric despre vise împlinite. Până la urmă, când anume poți să spui că visele tale s-au împlinit? Atunci când tot ceea ce ai râvnit, zile, luni sau chiar ani de-a rândul, ți s-a dat până la urmă?

O bună perioadă de timp cam așa am crezut și eu. Eram convins că secretul credinței despre care vorbea Mântuitorul Isus Hristos că mută munții și face ca visele să se îplinească ține mai ales de ceea ce îți dorești și de modul în care îți dorești. Cu alte cuvinte, trebuie să ai vise frumoase și să fii convins că ele vor fi cândva o minunată realitate, dacă perseverezi cu gândul la ele. Parțial adevărat...

Autorul nostru ne-a demonstrat faptul că, de la singurătatea copilăriei trăită în diferite centre de plasament și până la căldura propriului cămin construit pe forțe proprii din truda-i zilnică, este, într-adevăr, o cale foarte lungă. Dar, în clipa în care ajungi acolo, visele frumoase trebuie să continue, deoarece adevărata împlinire vine în momentele în care tot ceea ce ai tu mai bun, binecuvântările primite, ești dispus să le împarți și cu alții pentru împlinirea lor.

Stelian Juganu face aceasta cam de când se știe. În spatele voluntarului căruia realmente îi pasă mereu de tot ceea ce se întâmplă în jurul său, se poate simți, întâi de toate, altruismul nobil al unui Om simplu, dar care este atât de bogat prin ceea ce are în sine însuși și prin care reușește să ofere sens și culoare atât în viața sa, dar și a altora care îi stau alături.

Gândind la toate acestea, rămân cu convingerea fermă că, dincolo de vise împlinite, se află nelipsita provocare cu tine însuți/însăși de a fi mai bun decât ești, mai uman și mai apropiat de cei care își caută sensul și împlinirea în această viață. Unii ar spune că este vocația deschizătorului de drumuri în acea parte mai puțin explorată din lumea fascinantă a sufletului. Eu aleg să cred că, întâi de toate, este vorba despre umanitate și multă noblețe, singurele în măsură să ofere farmec și miracol vieții trăite în adevăratul sens al cuvântului. Sau cel puțin pe acestea le-am învățat eu de la Omul Stelian Juganu...

Dr. Varga Attila
Academia Română,
Senior al Orașului Cluj

Capitolul I.

Copilăria

Am stat mult timp să mă gândesc cum să-mi încep povestea. Încă nu am găsit niciun început, așa că ascult muzică în ideea că muzica îmi va fi muză în continuare, așa cum mi-a fost și până acum, în tot ceea ce am realizat.

De cele mai multe ori, când eram rugat să vorbesc despre mine, nu știam cu ce să încep, pentru că nu doream să vorbesc doar de dragul de a vorbi, ci să fiu doar cât se poate de direct și cam atât. Am să încep prin a vă spune că viața mea nu a fost deloc ușoară și că, pe tot parcursul ei, am avut parte de multe provocări, pe care le-am acceptat ca atare.

Povestea mea începea în anul 1983, acum 28 de ani, când *mama* a rămas însărcinată cu cel de-al patrulea copil. Era vorba despre mine. Până aici nimic deosebit. Ce se întâmplă atunci când mama unui copil decide să-i întrerupă viața? Ce o determină pe

Postfață

Cartea *Vise împlinite* dezvăluie un proces de dezvoltare personală unic. Pentru autor, ea face parte dintr-un proiect de negociere a relației cu trecutul personal. Pentru cititori, ea este o provocare la a cunoaște modul în care instituțiile și oamenii lor pot fi opresive. Cartea confirmă că pentru a merge înainte, trebuie să înțelegem bine cine suntem – și ca persoane, și ca societate. În ciuda eforturilor făcute în cei 27 de ani de după comunism, așa cum arată cartea, rezistența la schimbare a sistemului de protecție a copilului rămâne mare. Este bine ca experiențe precum cele trăite de Stelian – în copilărie și mai recent – să fie articulate, făcute cunoscute și asumate de noi ca societate.

Experiențele prezentate au meritul de a arăta că instituțiile sunt făcute din oameni. În calitate de cititori asistăm la un traseu de viață marcat de transferuri frecvente dintr-un centru de îngrijire a copiilor

în altul. Toate sunt instituții totale – după definiția lui E. Goffman – în sensul în care cuprind un mare număr de copii, rup relația acestora cu comunitatea din jur și au un sistem închis de administrare și gestionare a ritmurilor de viață. În fiecare astfel de instituție, apare, totuși, câte o persoană care e diferită, specială de ceilalți angajați. Cartea ne arată cum un gest mărunț poate să capete semnificații personale copleșitoare.

Cartea vine într-o perioadă în care sunt promovate foarte multe exemple de reușită ale persoanelor dezavantajate care devin 'o inspirație' pentru ceilalți. E, într-adevăr, important ca reușita lor să fie respectată, celebrată: pentru a valida o luptă și a arăta altor persoane în situații similare, că schimbarea e posibilă. Dar e cel puțin la fel de important ca barierele întâmpinate să fie făcute cunoscute. Pentru că sunt multe moduri în care societatea continuă să pună, sistematic, bariere unora dintre membrii săi, simultan cu promovarea unor situații izolate de reușită. Meritul cărții scrise de Stelian e acela de a aduce nu o 'poveste care să inspire', ci o lectură incomodă despre dificultățile structurale pe care încearcă să le depășească tinerii proveniți din sistemul de protecția copilului. Faptul că Stelian a

reușit cere o întrebare cu privire la alte trasee de viață pentru care șansele nu au fost la fel de favorabile. Pe Stelian l-au ajutat foarte multe persoane din străinătate. Cred că lectura unei cărți ca aceasta poate face să fim mai empatici ca societate și ca persoane. Probabil am ajuns la un nivel de maturitate care să ne facă mai receptivi la nevoile celorlalți.

Stelian este o persoană care și-a interiorizat valori stabile și a demonstrat perseverența în depășirea unor situații personale extrem de dificile. Cartea e o lectură utilă pentru studenții din domeniul social (asistență socială, sociologie, studii administrative și politice). Ea poate să motiveze prin reziliența și gândirea strategică pe care le-a demonstrat Stelian în condiții foarte dificile. Pentru cei care se pregătesc pentru a lucra cu și pentru persoane dezavantajate, este un îndemn la a învăța din greșelile din trecut și un apel la umanitate.

Conf. univ. Maria-Carmen Pantea

ISBN: 978-606-37-0260-0